

ผลของปุ๋ยโพแทสเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และสังกะสีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิต อ้อยต่อ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 ที่ปลูกบนชุดดินชุมพวง

Effects of potassium, magnesium, sulfate and zinc fertilizers management on growth and yield of 1st ratoon sugarcane var KK3 in Chum Phuang series

วิภาวรรณ ท้ายเมือง^{1*}, สุชาดา กรุณา¹, นภาพร พันธุ์กมลศิลป์¹, อัญธิชา พรหมเมืองคุก¹,
จำเนียร ชมภู¹ และ ทิมทอง ดรณสนธยา²

Wipawan Thaymuang^{1*}, Suchada Karuna¹, Napaporn Phankamolsil¹,
Aunthicha Phommuangkhu¹, Jamnian Chompoo¹ and Timtong Darunsontaya²

¹ ภาควิชาปฐพีวิทยา คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นครปฐม 73140

¹ Department of Soil Science, Faculty of Agriculture at Kamphaeng Saen, Kasetsart University, Nakhon Pathom 73140

² ภาควิชาปฐพีวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพมหานคร 10900

² Department of Soil Science, Faculty of Agriculture, Kasetsart University, Bangkok 10900

บทคัดย่อ: ศึกษาผลการใส่ปุ๋ยโพแทสเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และสังกะสีต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตอ้อยต่อ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 ภายใต้สภาพน้ำฝนที่ปลูกในชุดดินชุมพวง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา โดยวางแผนการทดลองแบบ randomized complete block (RCB) จำนวน 3 ซ้ำ โดยใส่ปุ๋ยอัตรา 100 กก./ไร่ ประกอบด้วย 7 การับการทดลอง ดังนี้ (1) 21N-7P₂O₅-18K₂O (2) 21N-7P₂O₅-18K₂O+6MgO+4S (3) 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S (4) 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn (5) 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn (6) 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn และ (7) 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.2Zn ผลการทดลอง พบว่า ปุ๋ยไม่มีผลต่อความยาวลำ เส้นผ่าศูนย์กลางลำ และความหวาน แต่การใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn ทำให้ได้ผลผลิตอ้อยต่อและผลผลิตน้ำตาลเพิ่มขึ้นเป็น 16.8 ตัน/ไร่ และ 2.26 ตัน CCS/ไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้การใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+6MgO+4S หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn หรือ 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นและกำไรเพิ่มขึ้นจากการใส่ปุ๋ย 21-7-18 เพียงอย่างเดียว ดังนั้นการใส่ปุ๋ยอ้อยต่อ 1 ในดินเนื้อหยาบควรใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn อัตรา 100 กก./ไร่ หรือเลือกปุ๋ยที่มีโพแทสเซียม 18-25 กก. K₂O/ไร่ และเพิ่มแมกนีเซียม 6% MgO กำมะถัน 4%S หรือสังกะสี 0.1-0.2%Zn จะทำให้ผลผลิตอ้อยต่อ 1 และกำไรเพิ่มขึ้น

คำสำคัญ: อ้อยต่อ; ปุ๋ยโพแทสเซียม; แมกนีเซียมซัลเฟต; สังกะสี

ABSTRACT: The study was the effect of potassium, magnesium, sulfur, and zinc fertilizer on growth and yield for the first ratoon sugarcane (Khon Kaen 3 variety) under rainfed condition in Chum Phuang series. The experimental plots were in Pimai district, Nakhon Ratchasima province. The experimental design was randomized complete block (RCB) with 3 replications. Fertilizers were applied by 100 kg/rai from (1) 21N-7P₂O₅-18K₂O (2) 21N-7P₂O₅-18K₂O+6MgO+4S (3) 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S (4) 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn (5) 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn (6) 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn and (7) 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.2Zn. The results showed that fertilizers were not affected on stalk length and diameter, and CCS, but fertilizer 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn increased sugarcane yield and sugar yield to 16.8 t/rai and 2.26 t CCS/rai respectively. Moreover, fertilizer management should maintain fertilizer formula 21N-7P₂O₅-18K₂O+6MgO+4S or 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S or 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn or 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn to increase yield and better profit than formula 21-7-18 with no Mg, S and Zn. Therefore, fertilizer formula 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn at the rate of 100 kg/rai should be applied for the 1st ratoon sugarcane production on coarse soil

* Corresponding author: wipawan.t@ku.th

texture. Including, potassium fertilizer at rate 18-25 kg K_2O /rai plus fertilizer at rate 6%MgO, 4%S or 0.1-0.2%Zn also should be applied for increasing yield and profit for 1st ratoon sugarcane.

Keywords: ratoon sugarcane; potassium fertilizer; magnesium sulfate; zinc

บทนำ

พื้นที่ปลูกอ้อยทั่วประเทศ 10.9 ล้านไร่ โดยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ปลูกอ้อย 4.59 ล้านไร่หรือ 42.3% ของทั้งประเทศ แต่มีผลผลิตเฉลี่ยปีการผลิต 2563/64 เพียง 8.05 ตัน/ไร่ มีปริมาณอ้อยเข้าโรงงาน 30.5 ล้านตัน คุณภาพความหวาน วัดเป็นซีซีเอส (Commercial Cane Sugar: CCS) เฉลี่ย 13.7 และมีประสิทธิภาพการผลิตน้ำตาลทรายต่อตันอ้อย 121.0 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยรวมทั้งประเทศอยู่ที่ 113.8 กก./ตันอ้อย แต่ผลผลิตอ้อยต่อจะลดลงจากอ้อยปลูกมากทำให้ผลผลิตเฉลี่ยลดลงต่ำ (กลุ่มวิชาการและสารสนเทศอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย, 2564) ดินในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยส่วนใหญ่เป็นดินเนื้อหยาบจะมีโพแทสเซียมที่เป็นประโยชน์ต่ำ (พิพัฒน์ และคณะ, 2538; สมิตรา, 2541) โพแทสเซียมเป็นธาตุอาหารที่ควรต้องใส่ให้กับอ้อย โดยเฉพาะในดินทรายที่มีความจุแลกเปลี่ยนแคตไอออนต่ำทำให้โพแทสเซียมสูญหายไปกับการชะละลายได้ง่าย โดยทั่วไปแนะนำอัตราปุ๋ยโพแทสเซียมตามค่าวิเคราะห์ดิน เช่น เมื่อโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ระดับปานกลาง (60-90 mg/kg) ควรใส่ปุ๋ยโพแทสเซียมอัตรา 6.4-24 กก. K_2O /ไร่/ปี (Cantarella and Rossetto, 2014; Calcino et al., 2018) และอัตรา 18-24 กก. K_2O /ไร่/ปี (กรมวิชาการเกษตร, 2553) รวมทั้งมักพบปัญหาดินขาดธาตุอาหารรอง เช่น ดินขาดแมกนีเซียมในดินเนื้อหยาบที่มีอัตราการชะละลายของดินสูง (Ridge, 2013) และกำมะถันมักพบขาดในดินที่มีปริมาณอินทรีย์วัตถุต่ำ (Calcino et al., 2018) กำมะถันมีบทบาทสำคัญต่อการสังเคราะห์กรดอะมิโน โปรตีน และวิตามินในอ้อย และช่วยเพิ่มคุณภาพน้ำอ้อย (juice quality) คุณภาพความหวานและผลผลิตอ้อย (Kumar, 2002; Abdelrahman et al., 2014) อ้อยต้องการกำมะถันประมาณ 4 กก. S/ไร่/ปี เพื่อใช้ในการเจริญเติบโตและโครงสร้างของต้นอ้อย (Salter et al., 2015) เมื่อดินมีกำมะถันที่เป็นประโยชน์ต่ำกว่า 7 มก./กก. ควรใส่ปุ๋ยกำมะถันปีละ 1.6 กก. S/ไร่ (Calcino et al., 2018) โดยทั่วไปกำมะถันและแมกนีเซียมมีผลต่อคุณภาพผลผลิตอ้อย น้ำหนักลำอ้อย ความยาวลำ (Hongwei et al., 2005; Singh et al., 2007) รวมทั้งสังกะสีเป็นจุลธาตุที่มีบทบาทสำคัญต่อการผลิตอ้อยทั่วโลก การขาดสังกะสีของอ้อยมีผลต่อการเจริญเติบโต โดยเฉพาะการแตกกอและความยาวปล้อง หากอ้อยขาดสังกะสีจะแสดงอาการเหลืองซีดหรือสีชาบนแผ่นใบอ่อน ขัปล้องสั้น การแตกกอลดลง หน่อมีขนาดเล็ก การขาดสังกะสีในอ้อยบางครั้งอาจไม่แสดงอาการจึงควรวิเคราะห์ปริมาณธาตุอาหารในใบร่วมกับการวิเคราะห์ดินเพื่อเป็นแนวทางในการจัดการธาตุอาหาร (Römheld and Nikolic, 2007) การขาดจุลธาตุมีสาเหตุมาจากหลายปัจจัย เช่น ปุ๋ยโดยทั่วไปมีจุลธาตุต่ำหรือไม่มี (Mellis et al., 2012) การใส่ปุ๋ยจุลธาตุในดินที่ขาดทำให้การเจริญเติบโต คุณภาพอ้อย ความยาวลำ และจำนวนลำต่อไร่เพิ่มมากขึ้น โดยปุ๋ยสังกะสีทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นมากกว่าแมกนีเซีย ทองแดง และโบรอน (Madhuri et al., 2013; Cantarella and Rossetto, 2014; Mellis et al., 2016a; Mellis et al., 2016b)

อย่างไรก็ตาม การจัดการปุ๋ยอ้อยของเกษตรกรในแต่ละพื้นที่มักเน้นเฉพาะธาตุอาหารหลัก ได้แก่ ไนโตรเจน ฟอสฟอรัส และโพแทสเซียม แต่ในดินเนื้อหยาบของภาคตะวันออกเฉียงเหนือพบปัญหาขาดธาตุอาหารรองและสังกะสีร่วมด้วย ซึ่งจากผลการศึกษาของวิภาวรรณ และคณะ (2562) ที่ใส่ปุ๋ยแมกนีเซียม กำมะถัน และสังกะสีร่วมกับการใส่ปุ๋ยธาตุอาหารหลักทำให้ผลผลิตอ้อยต่อที่ปลูกในชุดดินโคราชเพิ่มขึ้นและได้กำไรเพิ่มขึ้น ดังนั้นจากผลการศึกษาดังกล่าวจึงเป็นแนวทางจากการจัดการปุ๋ยในชุดดินชุมพวงซึ่งเป็นดินเนื้อหยาบ เพื่อจะได้เป็นแนวทางสำหรับเกษตรกรหรือโรงงานในการเลือกซื้อปุ๋ยที่มีการใส่ปุ๋ยแมกนีเซียม หรือกำมะถัน หรือสังกะสีเพิ่มในสูตรปุ๋ยธาตุอาหารหลักสำหรับการผลิตอ้อยต่อ

วิธีการศึกษา

ทำการทดลองในแปลงอ้อยต่อ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 ภายใต้สภาพน้ำฝนที่มีฝนสะสมเดือนมกราคม-ตุลาคม 2563 ปริมาณ 1,000 มิลลิเมตร (ศูนย์ภูมิอากาศ, 2563) ของเกษตรกร จำนวน 2 แปลง แปลงที่ 1 บ้านมาบประดู (15°06'23.9"N 102°28'14.8"E) และแปลงที่ 2 บ้านหนองระเวียง (15°07'59.7"N 102°27'32.4"E) ต.หนองระเวียง อ.พิมาย จ.นครราชสีมา ซึ่งเป็นชุดดินชุมพวง (Cpg): (Coarse-loamy, siliceous, isohyperthermic Typic Kandistults) ซึ่งทั้ง 2 แปลงตัดอ้อยในเดือนธันวาคม 2562 แล้วมีการจัดการ

แปลงหลังตัดอ้อยแตกต่างกัน โดยแปลงที่ 1 ทิ้งใบไว้ในแปลง (ไม่ใส่น้ำกากส่า) ส่วนแปลงที่ 2 รดน้ำกากส่าอัตรา 3,000 ลิตร/ไร่ ปลายเดือนมกราคม 2563 (หลังตัดอ้อย 1 เดือน)

การเก็บตัวอย่างดินและการวิเคราะห์ เก็บตัวอย่างดินแบบสุ่ม (composite sample) ตามความลึกชั้นไทรพอน (0-30 ซม) เพื่อวิเคราะห์การแจกกระจายขนาดอนุภาคดินเพื่อประเมินเนื้อดินด้วยวิธี pipette (Gee and Bauder, 1986) ซึ่งพบว่าชุดดินชุมพวงเป็นดินร่วนปนทราย (sand 820 g/kg, silt 130 g/kg, clay 5 g/kg) และวิเคราะห์สมบัติทางเคมีของดินก่อนการทดลอง ได้แก่ พีเอชดิน (ดิน:น้ำ; 1:1) (Thomas, 1996) ปริมาณอินทรียวัตถุในดิน (Organic Matter: OM) ด้วยวิธีของ Walkley and Black (1934) ฟอสฟอรัสที่เป็นประโยชน์ (Avail. P) ด้วยวิธีของ Bray II (Bray and Kurtz, 1945) โพแทสเซียมและแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ (Exch. K and Mg) ที่สกัดด้วย 1 M NH_4OAc และวัดปริมาณด้วย Atomic absorption spectrophotometer (AAS) (Thomas, 1982) ซัลเฟตที่แลกเปลี่ยนได้ (Exch. SO_4^{2-}) โดยสกัดด้วย 0.25 M acetic-acetate และวัดปริมาณด้วยวิธีการวัดความขุ่น (Turbidity) (Jones, 2001) และสังกะสีที่สกัดได้ด้วย 0.005 M Diethylene triamine pentaacetic acid (DTPA) และวัดปริมาณด้วยเครื่อง AAS (Loeppert and Inskeep, 1996) ผลวิเคราะห์ดังแสดงใน Table 1

จากผลการวิเคราะห์ดินและผลการศึกษาการใส่ปุ๋ยอ้อยต่อของวิภาวรรณและคณะ (2562) ทำให้วางแผนการทดลองแบบ Randomized Complete Block (RCB) จำนวน 3 ซ้ำ ใส่ปุ๋ยอัตรา 100 กก./ไร่ จากการใส่ปุ๋ย 7 สูตร ได้แก่ (1) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-18\text{K}_2\text{O}$ (2) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-18\text{K}_2\text{O}+6\text{MgO}+4\text{S}$ (3) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-25\text{K}_2\text{O}+6\text{MgO}+4\text{S}$ (4) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-18\text{K}_2\text{O}+0.1\text{Zn}$ (5) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-25\text{K}_2\text{O}+0.1\text{Zn}$ (6) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-18\text{K}_2\text{O}+0.2\text{Zn}$ และ (7) $21\text{N}-7\text{P}_2\text{O}_5-25\text{K}_2\text{O}+0.2\text{Zn}$ โดยเกษตรกรแปลงที่ 1 และ 2 ใส่ปุ๋ยสูตร 16-16-8 อัตรา 25 และ 40 กก./ไร่ ตามลำดับ ใส่ปุ๋ยครั้งที่ 1 เดือนพฤษภาคม และครั้งที่ 2 เดือนกรกฎาคม การทดลองจึงคำนวณจากแม่ปุ๋ยสูตร 46-0-0, 18-16-0 และ 0-0-60 เพื่อให้ได้ปุ๋ยสูตร 21-7-18 และ 21-7-25 ร่วมกับปุ๋ยแมกนีเซียมและกำมะถัน ($\text{MgSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; 26%MgO+16%S) อัตรา 25 กก./ไร่ และปุ๋ยสังกะสี ($\text{ZnSO}_4 \cdot 7\text{H}_2\text{O}$; 22%Zn) อัตรา 0.50 และ 1.0 กก./ไร่ ได้สูตรปุ๋ยตามแผนการทดลองพร้อมการใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 ดำเนินการทดลองภาคสนามในแปลงเกษตรกร ภายใต้สภาพน้ำฝน ปีการผลิตอ้อย 2563 ในแปลงย่อยขนาด 5 ร่อง $\times$ 10 เมตร ระยะระหว่างร่อง 1.80 เมตร แบบร่องคู่

เก็บข้อมูลการเจริญเติบโตจากการวัดความสูงจากต้นที่เลือก 10 ต้นต่อแปลงย่อย และนับจำนวนต้นต่อแปลงย่อยเพื่อคำนวณเป็นจำนวนต้นต่อไร่เมื่ออ้อยอายุ 7, 8 และ 10 เดือน เก็บข้อมูลผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตเมื่ออ้อยอายุ 12 เดือน โดยตัดอ้อย 3 ร่องกลาง $\times$ 10 เมตรต่อแปลงย่อย ชั่งน้ำหนักผลผลิตและนับจำนวนลำต่อแปลงย่อยเพื่อคำนวณผลผลิตต้นต่อไร่และจำนวนลำต่อไร่ สุ่มอ้อยจำนวน 10 ลำต่อแปลงย่อยเพื่อวัดความยาวลำจากโคนถึงจุดตัดที่ระดับตามธรรมชาติ วัดขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำอ้อยด้วยเวอร์เนียแคลิเปอร์ และสุ่มเลือกอ้อย 6 ลำต่อแปลงย่อยเพื่อวิเคราะห์ความหวาน (CCS) ณ ศูนย์วิจัยพืชไร่นานแก่น และผลผลิตน้ำตาล

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาวิเคราะห์ความแปรปรวนทางสถิติ (ANOVA) ตามแผนการทดลองแบบ RCB และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยด้วยวิธี DMRT (Duncan's Multiple Range Tests) ที่ระดับความเชื่อมั่น 99 และ 95%

ผลการศึกษาและวิจารณ์

จากผลการวิเคราะห์ชุดดินชุมพวงที่ปลูกอ้อยต่อ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 (Table 1) พบว่า การรดน้ำกากส่าในแปลงที่ 2 หลังการตัดอ้อยทำให้ค่าพีเอชของดิน ปริมาณโพแทสเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ ปริมาณแมกนีเซียมที่แลกเปลี่ยนได้ และซัลเฟตที่แลกเปลี่ยนได้ในดินเพิ่มขึ้นและสูงกว่าดินแปลงที่ 1 แต่ปริมาณซัลเฟตที่แลกเปลี่ยนได้ในดินทั้ง 2 แปลงทดลองต่ำกว่า 10 มก./กก. อยู่ในระดับไม่เพียงพอ และแปลงที่ 2 มีปริมาณสังกะสีที่เป็นประโยชน์ระดับต่ำมาก (Extr.Zn <0.5 mg/kg) จึงจัดการปุ๋ยตามคำแนะนำการผลิตอ้อยของประเทศออสเตรเลีย (Calcino et al., 2018)

Table 1 Some properties of Chum Phuang series and vinasse

Soil properties	Plot no. 1	Level	Plot no.2	Level	Vinasse properties	Result
pH (1:1)	6.32	Slightly acid	7.29	Neutral	pH (1:10)	7.58
OM (g/kg)	11.1	Moderate low	9.40	Low	Total N (%)	0.13
Avail. P (mg/kg)	164	High	152	High	Total P (%)	0.00
Exch. K (mg/kg)	72.2	Medium	133	Very high	Total K (%)	0.68
Exch. Mg (mg/kg)	68.0	Moderate	124	High	Total Mg (mg/kg)	1,228
Exch. SO_4^{2-} (mg/kg)	4.66	-	8.56	-	Total S (mg/kg)	444
Extr. Zn (mg/kg)	1.35	Medium	0.17	Very low	Total Zn (mg/kg)	0.00

*Land classification division and FAO project staff (1973)

ผลของปุ๋ยต่อการเจริญเติบโต ผลผลิตและองค์ประกอบผลผลิตอ้อย

การใส่ปุ๋ยสูตร 21-7-18 หรือ 21-7-25 ร่วมกับปุ๋ยแมกนีเซียม กำมะถัน และปุ๋ยสังกะสีไม่มีผลต่อความสูงของอ้อยต่อที่อายุ 7, 8 และ 10 เดือนของอ้อยทั้ง 2 แปลง แต่อ้อยต่อแปลงที่ 2 มีความสูงเฉลี่ย มากกว่าแปลงที่ 1 (Table 2) และไม่มีผลต่อจำนวนต้นต่อไร่เมื่ออ้อยอายุ 7 เดือนและ 10 เดือน แต่จำนวนต้นต่อไร่เมื่ออ้อยอายุ 8 เดือนในทั้ง 2 แปลง (Table 3) เนื่องจากการใส่ปุ๋ยครั้งที่ 2 ร่วมกับได้รับปริมาณน้ำฝนเพิ่มขึ้นทำให้อ้อยแตกหน่อใหม่จำนวนมากแต่เมื่ออ้อยอายุมากขึ้นและความสูงเพิ่มขึ้นและใบอ้อยปกคลุมหน่อที่แตกใหม่จึงทำให้ไม่ได้รับแสงและหน่อใหม่จึงตายและจำนวนต้นต่อแปลงลดลงในเดือนที่ 10 และช่วงเก็บผลผลิต 12 เดือน เช่นเดียวกับงานของณัฐพร และคณะ (2561) ที่พบจำนวนต้นอ้อยลดลงเมื่อเก็บผลผลิตเช่นกัน ในแปลงที่ 1 มีจำนวนต้นเมื่อเก็บผลผลิตลดลงมาก และการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S มีจำนวนต้นต่อไร่ต่ำกว่าใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn และ 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05) (Table 4) ส่วนแปลงที่ 2 มีจำนวนต้นต่อไร่เมื่อเก็บผลผลิต 12 เดือนมีจำนวนต้นมากกว่าแปลงที่ 1 และการใส่ปุ๋ย 21N-P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S และ 21N-P₂O₅-18K₂O+0.1Zn ทำให้มีจำนวนต้นต่อไร่สูงกว่าการใส่ปุ๋ย 21N-P₂O₅-25K₂O+0.2Zn อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05) (Table 5) ดังนั้น การใส่ปุ๋ย 21N-P₂O₅-18K₂O+0.1Zn ทำให้จำนวนต้นต่อไร่สูงสุดในทั้งสองแปลงทดลอง ซึ่งปุ๋ยสังกะสีช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตและการแตกกอของอ้อย (Römheld and Nikolic, 2007)

Table 2 Plant height of the 1st ratoon cane in plot-1 and plot-2

Treatments	Height (cm) (Plot-1)			Height (cm) (Plot-2)		
	7-month	8-month	10-month	7-month	8-month	10-month
(1) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O	105	166	214	145	208	247
(2) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+6MgO+4S	112	180	233	140	202	253
(3) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+6MgO+4S	104	172	223	140	208	248
(4) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.1Zn	113	170	219	137	190	239
(5) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.1Zn	106	167	215	168	204	252
(6) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.2Zn	107	172	226	144	199	249
(7) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.2Zn	133	173	221	140	186	240
F-test	ns	ns	ns	ns	ns	ns
C.V. (%)	22.1	12.1	10.0	12.8	7.59	3.99

Note: ns = non significant

Table 3 Number of stalk per rai in Plot-1 and Plot-2 at 7, 8 and 10 months

Treatments	No. stalk (stalk/rai) Plot-1			No. stalk (stalk/rai) Plot-2		
	7 months	8 months	10 months	7 months	8 months	10 months
(1) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O	10,919	9,215 b	8,237	9,629	11,378 b	10,919
(2) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+6MgO+4S	11,082	8,548 b	7,837	11,170	11,837 ab	11,082
(3) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+6MgO+4S	10,423	11,778 a	7,800	11,096	12,089 ab	12,089
(4) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.1Zn	11,200	9,037 b	10,059	12,934	13,400 a	12,089
(5) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.1Zn	10,711	8,311 b	8,844	11,393	12,133 ab	10,578
(6) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.2Zn	10,859	9,466 ab	9,333	10,652	11,793 ab	10,859
(7) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.2Zn	10,000	9,007 b	8,933	10,593	11,156 b	10,000
F-test	ns	*	ns	ns	*	ns
C.V. (%)	9.5	15.6	16.8	18.9	8.3	10.6

Note: ns = non significant, * = Significant at P < 0.05, Means in the same columns with different letters are significant (P<0.05) determined by DMRT

ผลของการใส่ปุ๋ยต่อผลผลิต องค์ประกอบผลผลิต และคุณภาพผลผลิตอ้อยต่อ พบว่า ผลของปุ๋ยไม่มีผลทำให้ความยาวต้นอ้อย 198-234 ซม. ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต้นอ้อย 31.0-33.4 มม. ผลผลิตอ้อยต่อ 9.7-12.5 ตัน/ไร่ ความหวาน 12.0-13.4 และผลผลิตน้ำตาล 1.31-1.61 ตัน CCS/ไร่ ในแปลงที่ 1 (Table 4) ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่การใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.2Zn หรือ 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn ทำให้ได้ผลผลิตอ้อยต่อมากกว่า 12 ตัน/ไร่ ซึ่งสูงกว่าค่ารับการทดลองอื่น ส่วนแปลงที่ 2 (Table 5) พบว่า ความยาวต้นอ้อย 229-250 ซม ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางต้นอ้อย 29.4-31.1 มม. และความหวาน 11.7-13.7 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ แต่ผลของปุ๋ยทำให้ผลผลิตอ้อยจากการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S และ 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn ได้ผลผลิต 16.2 และ 16.8 ตัน/ไร่ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.01) จากการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O และ 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.2Zn ที่ได้ผลผลิตเพียง 13.4 และ 12.4 ตัน/ไร่ ตามลำดับ และการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S และ 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn ทำให้ได้ผลผลิตน้ำตาลสูงแตกต่างกับการใส่ปุ๋ยอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (P<0.05) โดยได้ผลผลิตน้ำตาล 2.23 และ 2.26 ตัน CCS/ไร่ตามลำดับ ซึ่งผลผลิตอ้อยและผลผลิตน้ำตาลในแปลงที่ 2 สูงกว่าแปลงที่ 1 เนื่องจากการจัดการดินหลังตัดอ้อยที่แปลง 2 มีการราดน้ำกาสะในแปลงหลังตัด 1 เดือน ทำให้ดินมีปริมาณโพแทสเซียม แมกนีเซียม และกำมะถันที่แลกเปลี่ยนได้เพิ่มขึ้นส่งผลให้อ้อยแปลงที่ 2 มีการเจริญเติบโตในช่วงแรกเร็วและส่งผลต่อผลผลิตอ้อย โดยโพแทสเซียม แมกนีเซียม กำมะถันและสังกะสีมีบทบาทสำคัญต่อการสร้างคลอโรฟิลล์และการสังเคราะห์แสงของอ้อย (Calcino et al., 2018) และสังกะสียังช่วยกระตุ้นการเจริญเติบโตของอ้อย (Calcino et al., 2018) การแตกกอและการยึดปล้อง (Römheld and Nikolic, 2007) รวมทั้งสังกะสีช่วยสังเคราะห์เอนไซม์ของอ้อยและช่วยเพิ่มความหวาน (Kumar, 2002; Singh et al., 2007) ซึ่งดินแปลงที่ 2 มีสังกะสีที่สกัดได้อยู่ในระดับต่ำมากเมื่อใส่ปุ๋ยสังกะสีจึงทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้น (Mellis et al., 2016b; Calcino et al., 2018) เช่นเดียวกับการใส่ปุ๋ยกำมะถัน แมกนีเซียม และสังกะสีในชุดดินโคราชทำให้ผลผลิตน้ำตาลของอ้อยต่อเพิ่มขึ้น (วิภาวรรณ และคณะ, 2562)

Table 4 Yield, yield components, CCS and sugar yield of the 1st ratoon cane in plot-1

Treatments	No. stalk (stalk/rai)	Length (cm)	Stalk Diameter (mm)	Yield (t/rai)	CCS	Sugar yield (t CCS/rai)
(1) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O	7,630 ab	198	31.2	9.7	12.0	1.31
(2) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+6MgO+4S	7,556 ab	229	33.4	10.9	13.0	1.42
(3) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+6MgO+4S	7,022 b	232	33.2	10.4	11.9	1.41
(4) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.1Zn	8,282 ab	224	31.0	11.2	12.9	1.44
(5) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.1Zn	8,822 a	231	32.7	12.3	13.4	1.50
(6) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.2Zn	9,111 a	226	31.4	12.5	13.0	1.61
(7) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.2Zn	8,178 ab	234	31.3	12.4	12.7	1.56
F-test	*	ns	ns	ns	ns	ns
CV (%)	12.5	8.90	5.16	16.8	9.37	12.5

Note: ns = non significant, * = Significant at P < 0.05, Means in the same columns with different letters are significant (P<0.05) determined by DMRT

Table 5 Yield, yield components, CCS and sugar yield of the 1st ratoon cane in plot-2

Treatments	No. stalk (stalk/rai)	Length (cm)	Stalk Diameter (mm)	Yield (t/rai)	CCS	Sugar yield (t CCS/rai)
(1) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O	10,000 ab	240	29.4	13.4 bc	13.1	1.76 b
(2) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+6MgO+4S	11,689 ab	245	30.0	15.4 ab	11.7	1.79 b
(3) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+6MgO+4S	12,822 a	229	30.2	16.2 a	13.7	2.23 a
(4) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.1Zn	12,889 a	238	30.5	16.8 a	13.5	2.26 a
(5) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.1Zn	10,682 ab	250	30.4	14.3 abc	12.3	1.76 b
(6) 21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.2Zn	10,504 ab	245	30.1	14.4 abc	13.1	1.90 ab
(7) 21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.2Zn	9,304 b	236	31.1	12.4 c	13.5	1.69 b
F-test	**	ns	ns	**	ns	*
C.V.(%)	13.6	5.54	6.03	10.9	8.52	22.9

Note: ns = non significant, *, ** = Significant at P < 0.05 and 0.01, respectively. Means in the same columns with different letters are significant (P<0.05) determined by DMRT

ผลของปุ๋ยต่อรายได้จากการขายอ้อย

การใส่ปุ๋ยธาตุอาหารหลัก 21N-7P₂O₅-18K₂O และใส่ปุ๋ยโพแทสเซียม แมกนีเซียม กำมะถัน และสังกะสี เพิ่ม พบว่าเกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นโดยแปลงที่ 1 เมื่อใส่ปุ๋ยสูตร 21N-7P₂O₅-18K₂O หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O ร่วมกับการใส่ปุ๋ยสังกะสี 0.1-0.2%Zn ทำให้มีกำไรเพิ่มขึ้นจากการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O เพียงอย่างเดียว ส่วนแปลงที่ 2 ที่มีราดน้ำกากส่าหลังตัดทำให้ดินมีปริมาณธาตุอาหารในดินเพิ่มขึ้นเมื่อใส่ปุ๋ยสังกะสีเพิ่มเพียง 0.1%Zn ทำให้ได้กำไรต่อไร่สูงสุด รองลงมาคือการใช้ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S (Table 6) ซึ่งเป็นในทางเดียวกับการจัดการปุ๋ยอ้อยต่อ 1 ในชุดดินโคราชของ วิภาวรรณ และคณะ (2562)

Table 6 Income from sugarcane yield plus CCS value added

Treatments	Sugarcane Yield		CCS		Fertilizer	Income		Profit increase	
	(t/rai)					(bath/rai)		(bath/rai)	
	Plot		Plot			Plot		Plot	
	no.1	no.2	no.1	no.2		no.1	no.2	no.1	no.2
21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O	9.7	13.4	12.0	13.1	1,500	8,482	13,145	-	-
21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+6MgO+4S	10.9	15.4	13.0	11.7	1,633	10,181	13,981	1,699	836
21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+6MgO+4S	10.4	16.2	11.9	13.7	1,762	8,915	16,533	433	3,388
21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.1Zn	11.2	16.8	12.9	13.5	1,540	10,557	17,162	2,075	4,017
21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.1Zn	12.3	14.3	13.4	12.3	1,540	11,292	13,328	2,810	183
21N-7P ₂ O ₅ -18K ₂ O+0.2Zn	12.5	14.4	13.0	13.1	1,710	11,860	14,132	3,378	987
21N-7P ₂ O ₅ -25K ₂ O+0.2Zn	12.4	12.4	12.7	13.5	1,634	11,600	12,116	3,118	-1,029

sugarcane price 920 bath/t and plus CCS 55.2 bath/CCS for CCS>10%

สรุป

การจัดการปุ๋ยสำหรับอ้อยต่อ 1 พันธุ์ขอนแก่น 3 ในชุดดินชุมพวง เมื่อใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O และเพิ่มปุ๋ยโพแทสเซียมแมกนีเซียม กำมะถัน และสังกะสี พบว่า การใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn อัตรา 100 กก./ไร่ ทำให้ผลผลิตเพิ่มขึ้นและได้กำไรเพิ่มขึ้น และการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+6MgO+4S หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O+6MgO+4S หรือ 21N-7P₂O₅-25K₂O+0.1Zn หรือปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.2Zn ที่ทำให้ได้กำไรเพิ่มขึ้นและสูงกว่าการใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O ที่ไม่เพิ่มธาตุอาหารรองหรือจุลธาตุ ดังนั้น การใส่ปุ๋ยอ้อยต่อ 1 ที่ปลูกในดินเนื้อหยาบ ควรใส่ปุ๋ย 21N-7P₂O₅-18K₂O+0.1Zn อัตรา 100 กก./ไร่ หรือเลือกซื้อปุ๋ยที่มีโพแทสเซียม 18-25 กก./K₂O และเพิ่มธาตุแมกนีเซียม หรือ กำมะถัน หรือสังกะสีในปุ๋ยธาตุอาหารหลัก จะทำให้ได้ผลผลิตและกำไรเพิ่มขึ้น

คำขอบคุณ

ขอขอบคุณสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ (วช) สำหรับทุนอุดหนุนการวิจัย โรงงานน้ำตาลพิมาย จ.นครราชสีมา ที่ให้ความอนุเคราะห์สนับสนุนและประสานงานแปลงเกษตรกร และภาควิชาปฐพีวิทยา คณะเกษตร กำแพงแสน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ที่ให้ความอนุเคราะห์อุปกรณ์และสถานที่ในการดำเนินงานวิจัยครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการเกษตร. 2553. คำแนะนำการใช้ปุ๋ยกับพืชเศรษฐกิจ. เอกสารวิชาการลำดับที่ 001/2553, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กรุงเทพมหานคร.
- กลุ่มวิชาการและสารสนเทศอุตสาหกรรมอ้อยและน้ำตาลทราย. 2564. รายงานการผลิตอ้อยของประเทศไทย ประจำปีการผลิต 2563/64. สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย.
- นัฐพร กลิ่นหอม, ชัยสิทธิ์ ทองจุ, ทศพล พรพรหม และธวัชชัย อินทร์บุญช่วย. 2561. ผลของการจัดการปุ๋ยธาตุอาหารหลักร่วมกับสังกะสีต่อการเจริญเติบโตและองค์ประกอบผลผลิตของอ้อย. วารสารแก่นเกษตร. 46(4): 709-720.
- พิพัฒน์ วีระถาวร, อังสนา โตกิจกล้า, ประทวน กลิ่นโต, สมศักดิ์ รอดหลง และไตรสุตา ไตรวรจโรจ. 2538. การทดสอบปุ๋ยในไร่นาเกษตรกร, น. 118-128. ใน การประชุมวิชาการอ้อยและน้ำตาลทรายแห่งชาติครั้งที่ 2. ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

- วิภาวรรณ ท้ายเมือง, สุชาดา กรุณา, ศิวโรจน์ สุวรรณโณ และอาณัติ เสงเจริญ. 2562. ผลของปุ๋ยโพแทสเซียม แมกนีเซียม และสังกะสี ต่อผลผลิตและคุณภาพผลผลิตอ้อยต่อ 1 ในชุดดินโคราช. วารสารแค้นเกษตร. 47(4): 739-748.
- ศูนย์ภูมิอากาศ. 2563. กรมอุตุนิยมวิทยา แหล่งข้อมูล: <http://climate.tmd.go.th/gge/>. ค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2563.
- สุมิตรา วัฒนา. 2541. การวิเคราะห์สมบัติของดินที่ใช้ปลูกอ้อยในบริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตร มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- Abdelrahman, M., H. Ahmed, and M.Ib. Dagash. 2014. Effect of sulfur on sugarcane yield and quality at the heavy clay soil “Vertisols” of Sudan. *Universal Journal of Applied Science*. 2(3): 68-71.
- Bray, R.H., and L.T. Kurtz. 1945. Determination of total organic and available forms of phosphorus in soils. *Soil Science*. 59: 39-45.
- Calcino, D., B. Schroeder, J. Panitz, A. Hurney, D. Skocaj, A. Wood, and B. Salter. 2018. Australian sugarcane nutrition manual. Sugar Research Australia Limited.
- Cantarella, H., and R. Rossetto. 2014. Fertilizers for sugarcane. P. 405-422. In L.A.B. Cortez. *Sugarcane bioethanol — R&D for Productivity and Sustainability*, São Paulo: Editora Edgard Blücher.
- Gee, G.W., and J.W. Bauder. 1986. Particle-sized analysis. PP. 383-411. In A. Klute, ed. *Methods of Soil Analysis Part 1 Physical and Mineralogical Methods*. American Society of Agronomy–Soil Science Society of America, Madison, USA.
- Hongwei, T., Z. Liuqiang, X. Rulin, and H. Meifu. 2005. Better Sugarcane Production for Acidic Red Soils. *Better Crops*. 89(3): 24-26.
- Jones, B.J. 2001. *Laboratory guide for conducting soil tests and plant analysis*. Boca Raton, Fla. CRC Press.
- Kumar, S. 2002. *Indian Journal of Sugarcane Technology*. 17(1-2): 56-59.
- Land Classification Division and FAO Project Staff. 1973. *Soil Interpretation Handbook for Thailand*. Dept. of Land Development, Min. of Agri. and Coop., Bangkok.
- Loeppert, R.H., and W.P. Inskeep. 1996. Iron. P. 639-664. In D.L. Sparks, A.L. Page, R.H. Helmke, R.H. Leoppert, P.N. Soltanpour, M.A. Tabatabai, C.T. Johnston and M.E. Sumner (eds). *Method of Soil Analysis. Part 3: Chemical Methods*. Soil Science Society of America, Inc. U.S.A.
- Madhuri, K.V., N.V. Sarala, M.H. Kumar, M.S. Rao, and V. Giridhar. 2013. Influence of micronutrients on yield and quality of sugarcane. *Sugar Tech*. 15(2): 187-191.
- McCray, J.M., and R. Mylavarapu. 2010. Sugarcane nutrient management using leaf analysis. Florida Cooperative Extension Service Pub. SS-AGR-335. Available: <http://edis.ifas.ufl.edu/ag345>. Accessed Jun. 26, 2016.
- Mellis, E.V., J.A. Quaggio, and L.A.J. Teixeira. 2012. Zinc fact sheet: sugarcane. The Zinc Initiative. Available: www.zinc.org/crops Accessed Jun. 26, 2016.
- Mellis, E.V., J.A. Quaggio, G.R.G. Becari, L.A.J. Teixeira, H. Cantarella, and F.L.F. Dias. 2016a. Effect of micronutrients soil supplementation on sugarcane in different production environments: cane plant cycle. *Agronomy Journal*. 108: 2060–2070.
- Mellis E.V., J.A. Quaggio, L.A.J. Teixeira, and R.C. Vieira. 2016b. Effect of rates and sources of zinc in sugarcane. 16th World Fertilizer Congress of CIEC. 96-98.
- Ridge, R. 2013. Fertilizing for High Yield and Quality Sugarcane. IPI Bulletin No. 21. International Potash Institute, Switzerland.

- Romheld, V., and M. Nikolic. 2007. Iron. In Handbook of plant nutrition. A.V. Barker and D.J. Pilbeam. CRC Press.
- Rossetto, R., F.L.F. Dias, A.C. Vitti, S. Tavares, and S. Potássio. P. 289-312. In L.L. Dinardo-Miranda, A.C.M. Vasconcelos, and M.G.A Landell (ed). Cana-de-açúcar. Campinas: Instituto Agronômico.
- Singh, A., R.N. Srivastava, and S.B. Singh. 2007. Effect of sources of sulphur on yield and quality of sugarcane. Sugar Tech. 9(1): 98-100.
- Thomas, G.W. 1982. Exchangeable cations. PP. 159-165. In A.L. Page, R.H. Miller and D.R. Keeney, eds. Methods of Soil Analysis: Part 2 Chemical and Microbiological Properties, 2nd Editions. American Society of Agronomy–Soil Science Society of America, Madison, USA.
- Walkley, A., and C.A. Black. 1934. An examination of kjeldah method for determining soil organic matter and a proposed modification of the chroma acid titration method. Soil Science. 37: 29–35.